

Romanam superi Libyca tellure ruinam
Pompeio prodeesse nefas, uotisq; Senatus.
Aphrica nos potius uincat sibi. Curio fusas
Curionis & Ut uidit campis acies, & cernere tantas
suorum ca- Permisit clades compressus sanguine puluis,
des. Non tulit afflictis animum producererebus,
Aut sperare fugam: ceciditq; in strage suorum
Impiger ad lethum, & fortis uirtute coacta.
In Curione Quid nunc nostra tibi prosumt turbata, forūmque,
ciuilium bel lorum sua- Vnde Tribunitia plebeius signifer arte
sorem pro- Arma dabas populis: quid prodita iura Senatus,
clamatio. Et gener, atque sacer bello concurrere iussi?
An iaces, quam dira duces Pharsalia confert:
Spectandumque tibi bellum ciuile negatum est.
Has urbi miser euestro de sanguine poenas
Apostrophe Ferre dat is: luitis iugulo sic arma potentes.
ad ciuitatum Felix Roma quidem, ciuesq; habitura beatos,
primarios. Si libertatis superis tam cura placeret,
Quam uindicta placet. Libycas en nobile corpus
Curio inse. Pascit aues, nullo contextus Curio busto.
pultus. At tibi nos (quando non proderit ista silere)
A quibus omne eui senium sua fama repellit,
Digna damus iuuenis meritæ præconia uitæ.
Haud alium tanta ciuem tulit inde Roma,
Aut cui plus leges deberent recta sequenti.
Perdita tunc urbi nocuerunt secula, postquam
Ambitus, & luxus, & opum metuenda facultas
Transuerso mentem dubiam torrente tulerunt.
Momentumque fuit mutatus Curio rerum,
Gallorum captus spolijs, & Caesaris auro.
Ius licet in iugulos nostros sibi fecerit ense

Sylla potens, Mariusque ferox, et Cinna cruentus,
Cæsareq; domus series: cui tanta potestas
Concessa est: emere omnes, hic uendidit urbem.

M. ANNAEI LVCANI

PHARSA LI AE

LIBER V.

SI alterna duces bellorum uulnera passos
In Macedum terras, miscens aduersa secundis,
Seruauit fortuna pares. iam sparserat Aemo
Brumaniues, gelidoq; cadæs Atlatis Olympo: Hyemis pe-
riphrasis.
Instabatque dies, qui dat noua nomina fastis,
Quique colit primus ducentem tempora Ianum:
Dum tamen emeriti remanet pars ultima iuris,
Consul uterque uagos belli per munia Patres
Elicit Epirum. peregrina ac sordida sedes
Romanos cepit proceres: secretaque rerum
Hospes in extremis audiuit curia tectis.
Nam quis castra uocet tot strictas iure secures?
Tot fasces: docuit populos uenerabilis ordo
Non Magni partes, sed Magnum in partibus esse.
Ut primum moestum tenuere silentia coetum,
Lentulus è celsa sublimis sede profatur:
Indole si dignum Latia, si sanguine prisco
Robur mest animis, non qua tellure coacti,
Quamque procul tectis capta sedeamus ab urbis
Cernite, sed uestra faciem cognoscite turbæ:
Cunctaque iussuri primum hoc decernite Patres
Quod regnis, populisque liquet, nos esse Senatum.
Nam uel Hyperboreæ plaustrum glaciale sub vrse,

Lentuli ad
Ro. Senato-
res oratio.

Vel plaga quā torrens, clausūsque uaporibus axis
 Nec patitur noctes, nec iniquos crescere soles.
 Si fortuna ferat, rerum nos summa sequetur,
 Imperiumque comes. Tarpeia sede perusta
 Gallorum scibis, Veiosque habitante Camillo,
 Illic Roma fuit: non unquam perdidit ordo
 Mutato sua iura solo. moerentia tecta
 Ces̄ar habet, uacuāsque domos, legēsque silentes,
 Clausāque iustitio tristī forā. curia solos
 Illa uidet Patres, plena quos urbe fugauit.
 Ordine de tanto quisquis non exulat, hic est.
 Ignaros scelerum, longāque in pace quietos
 Bellorum primus sparsit furor: omnia rursus
 Membra loco redcunt. en totis uiribus orbis
 Hesperiam pensant superi: iacet hostis in undis
 Obrutus Illyricis. Libyes squallentibus aruis
 Curio Cesarei cecidit pars magna Senatus.
 Tollite signa duces: satorum impellite cursum:

Cohortatio. Spem uestram prestate deis: fortunāque tantos
 Det uobis animos, quantos fugientibus hostem
 Causa dabat. nostrum exhausto ius clauditur anno:
 Vos quorum finem non est sensura potestas,
 Consulite in medium Patres, Magnūmque iubete

Pompeius
 dux eligitur
 à Senatu.
 Esse ducem. Letho nomen clamore Senatus
 Excipit: & Magno fatum, patriēq; suūmque
 Imposuit. Tunc in reges, populōsque merentes
 Sparsus honos, pelagiique potens Phœbēia donis
 Exornata Rhodos, gelidiique inculta iuuentus

Taygetus
 mons Laco-
 num.
 Taygeti: fama ueteres laudantur Athenæ:
 Maſilieq; sue donatur libera Phocis.
 Tunc Sadalen, fortēmque Cotyn, fidūmque per arma

Deiotar

Deiotarum, & gelide dominum *Rhasipolin ore
 Collaudant: Libyāmque iubent autore Senatu
 Sceptrifero parere Iubæ. prò tristia fata.
 Et tibi non fidē gentis dignissime regno
 Fortune Ptolomæ pudor, criminēque deorum,
 Cingere Pellæo pressos diademate crines
 Permissum: sœnum in populos puer accipis ensem:
 Atque utimam in populos. donata est regia Lagi:
 Acces̄it Magni iugulus: regnūmque sorori
 Ereptum est, socorroque nefas. iam turba soluto
 Arma petit cœtu, que cū populi que, ducēsque
 Casibus incertis, & cœca sorte pararent,
 Solus in ancipites metuit descendere Martis
 Appius euentus: finēmque expromere rerum
 Sollicitat superos, multosque obducta per annos
 Delphica fatidici referat penetralia Phœbi.

Hesperio tantum, quantum semotus Eoo
 Cardine Parnassus gemino petit aethera colle,
 Mons Phœbo, Bromioque sacer, cui numine misto
 Delphica Thebanæ referunt trieterica bacchæ.
 Hoc solum fluctu terras mergente cacumen
 Eminuit, pontōque fuit discrimin, & astris.
 Tu quoque uix summam seductus ab equore rupem
 Extuleras, unoque iugo Parnasse latebas.
 Vltor ibi expulsa premerent cū uiscera partus
 Matris, adhuc rudibus Pean Pythona sagittis
 Explicit, cū regna Themis, tripodāisque teneret.
 Ut uidit Pean uastos telluris hiatus
 Diuinam spirare fidem, uentosque loquaces
 Exhalare solum, sacris se condidit antris,
 Incubuitque adyto, uates ibi factus, Apollo.

*Rascipo-
lim, nonnulli
legunt Raci-
palim.

Corona re-
gia Alexan-
dri Magni.

Appius.

Parnassi mō
tis in Phocis-
de descri-
ptio.

Themis vā-
ticinij dea.

Apollo.

Quis

Quis latet hic superū: quod numen ab æthere pressum
Dignatur cæcas inclusum habitare cauernas?
Quis terram cœli patitur deus, omnia cursus
Aeterni secreta tenens, mundi que futuri
Conscius, ac populis sc̄e proferre paratus,
Contactusque ferens hominum, magnusque, potensque,
Siue canit fatum, seu quod iubet ille canendo,
Fatum. Fit fatum? Forsan terris inserta regendis,
Aëre libratum uacuo que sustinet orbem,
Cyrrha vrbis ad radicem montis Par-
nassi.
Totius pars magna Iouis, Cyrrha per antra
Exit, & etherio trahitur connexa Tonanti.
Hoc ubi uirgineo conceptum est pectore numen,
Humanam seriens animam sonat, oraque uatis
Soluit, ceu Siculis flammis urgentibus Aetnam
Vndat apex, Campana fremens seu saxa uaporat
Conditus Inarimes æterna mole Typhœus.
Hoc tamen expositum cunctis, nullique negatum
Numen, ab humani solum se labe furoris
Vindicat. haud illuc tacito mala uota susurro
Concipiunt. nam fixa canens, mutandaque nulli
Mortales optare uetat: iustisque benignus
Sæpe dedit sedem totas mutantibus urbes,
Ut Tyriss: dedit ille nimis impellere belli,
Ut Salaminiacum meminit mare. sustulit iras
Telluris sterilis, monstrato fine, resoluit
Aëra tabificum. non ulla secula dono
Nostra carent maiore deum, quam Delphica sedes
Quod siluit, postquam reges timuere futura,
Et superos uetuere loqui. nec uoce negata
Cyrrhae marent uates, templique fruuntur
Iustitio. nam si qua deus sub pectora uenit,

Numinis aut poena est mors immatur a recepti,
Aut pretium: quippe stimulo fluctuque furoris
Compages humana labat, pulsusq; deorum
Concavit fragiles animas. Sic tempore longo
Immotos tripedas: uasteq; silentia rupis
Appius Hesperij scrutator ad ultima fati
Sollicitat: iussus sedes laxare uerendas
Antistes, pauid. inque deis immittere uatem,
Castalios circum latices, nemorūmque recessus
Phæmonoēn errore uagam, curisq; uacantem
Corripuit, cogitq; fores irrumpere templi.
Limine terrifico metuens consistere Phœbas,

Absterrere ducem noscendi ardore futura
Cassa fraude parat. Quid spes (ait) improba ueri
Te Romane trahit: muto Parnassus hiatu
Conticuit, pressitq; deum: seu spiritus istas
Destituit fauces, mundi q; in deuia uersum
Duxit iter: seu barbarica cum lampade Python
Arfit, in immensas cineres abidere cauernas,
Et Phœbi tenuere uitam: seu sponte deorum
Cyrrha silet, fatiq; sat est arcana futuri
Carmine longæuæ uobis commissa Sibylle:
Seu Pæan solitus templis arcere nocentes,
Ora quibus soluat nostro non inuenit ævo.

Virginei patuere doli. fecitq; negatis
Numinibus, metus ipse fidem. tum torta priores
Stringit uitæ comas, crinesq; in terga solutos
Candida Phœcaica complectitur insula lauro.
Hærentem, dubiamque premens in templo sacerdos
Impulit. illa pauens adyti penetrale remoti
Fatidicum, prima templorum in parte resistit:

Phœbas Ap-
picio diffua-
det ne Apol-
linis oracula
consulat.

Phœbadis
meticulosus
animus.

Atque deum simulans, sub pectore ficta quieto
 Phœbas Verba refert, nullo confusa murmure uocis
 Apollinis Instinctam sacro mentem testata furore,
 adytū coa Haud equelesura ducem, cui falsa canebat,
 ea intrat. Quām tripodas, Phœbiq; fidem non rupta trementi
 Verba sono, nec uox antri complere capacis
 Sufficiens spatiū, nullōq; horrore comarum
 Excusse laurus, immotāq; culmina templi,
 Securūmq; nemus, ueritam se credere Phœbo
 Prodiderant. sentit tripodas cessare, furensq;
 Appius: Et nobis meritas dabis impia poenas,
 Et Superis, quos singis, ait, nisi mergeris antris,
 Dēq; orbis trepidi tanto consulta tumultu
 Definis ipsa loqui. Tandem conterrata uirgo
 Confugit ad tripodas, uastisq; adducta cauernis
 Hesit, & insueto concepit pectore numen,
 Quod non exhauste per tot iam secula rupis
 Spiritus ingessit uati: tandemq; potitus
 Pectore Cyrrhæo, non unquam plenior artus
 Phœbados irrupit Pean: mentēmq; priorem
 Bacchantis Expulit, atque hominem toto sibi cedere iussit
 descriptio. Pectore bacchatur demens aliena per antrum
 Colla ferens, uitiasq; dei, Phœbeāq; sarta
 Erectis discussa comis, per inania templi
 Ancipiti ceruice rotat, spargitq; uaganti
 Obstantes tripodas, magnoque exstuat igne,
 Iratum te Phœbe ferens: nec uerbere solo
 Uteris: & stimulos, flammasq; in uiscera mergis.
 Accipit & frenos: nec tantum prodere uati,
 Quantum scire, licet. Venit etas omnis in unam
 Congeriem: miserūmq; premunt tot secula pectus.

Tanta

Tanta patet rerum series, atq; omne futurum
 *Nittitur in lucem: uocemq; potentia fata
 Luctantur: non prima dies, non ultima mundi,
 Non modus Oceani: numerus non deerat arenae.
 Talis in Euboico uates Cumana recessu,
 Indignata suum multis seruire furorem
 Gentibus, ex tanta fatorum strage superba
 Excerpsit Romana manu: sic plena laborat
 Phœmonoë Phœbo, dum te consultor operti
 Castalia tellure dei uix inuenit, Appi,
 Inter fata diu querens tam magna latentem.
 Spumeatunc primum rabies uesana per ora
 Effluit, & gemitus, & anhelo clara meatu
 Murmura: tunc mœstus uastis ululatus in antris,
 Extremæq; sonant domita iam uirgine uoces.
 Effugis ingentes, tanti discriminis expers,
 Bellorum Romane minas: solusq; quietem
 Euboici uasta lateris conuale tenebis.
 Cetera suppressit, faucesq; obstruxit Apollo.

Custodes tripodes fatorum, arcanaq; mundi,
 Tuq; potens ueri Pean, nullumque futuri
 A Superis celate diem, suprema ruentis
 Imperij, cesosque duces, & funeralia regum,
 Et tot in Hesperio collapsas sanguine gentes
 Cur aperire times? an nondum numina tantum
 Decreuerè nefas? & adhuc dubitantibus astris
 Pompeij damnare caput, tot fata tenentur?
 Vim dicis an gladij facimus, poenæq; furorum,
 Regnæq; ad ultores iterum redeuntia Brutos,
 Ut per agat fortuna, taces? tunc pectore uatis
 Impacte ceſſere fores, exclusaq; templis

*Mittitur.

Cumq; oppi-
duin in Cam-
pania.Oraculum
Apollinis.

Percontatur
 Poëtacur tot
 Rom. cala-
 mitates, ce-
 défq; nō pu-
 blicet Apol-
 lo.

Bruti, duo,
 Junius &
 Marcus.

Profiluit:

Profiluit: perstat rabies, nec cuncta locuta est.
 Quem non emisit, superest deus. illa feroce
 Torquet adhuc oculos, totoque uagantia coelo
 Lumina, nunc uultu pauidio, nunc torua mimaci.
 Stat nunquam facies: rubor igneus inficit ora,
 Liuent esque genas: nec qui solet esse timenti
 Terribilis sed pallor inest: nec fessa quiescunt
 Corda, sed ut timidus Boreæ post flamina pontus
 Rauca gemit, sic multa leuant suspiria uatem.
 Dumq; à luce sacra, quā uidit fataliter, refertur
 Ad aulgarē iubar, medie uenere tenebræ.
 Immisit Stygiam P.ean in uiscera Lethen,
 Quæ raperet secreta deum, tum pectore uerum
 Fugit, & ad Phœbitri podas redire futura:
 Vixq; refecta cadit. nec te uicinia lethi
 Appio mors sepulturāq; prædictitur.
 Territat ambiguis frustratum sortibus Appi:
 Iure sed incerto mundi subsidere regnum
 Chalcidos Euboicæ uana spe rapte parabas.
 Heu demens, nullum belli sentire fragorem,
 Tot mundi caruisse malis, præstare decorum
 Excepta quiu morte potest: secreta tenebis
 Litoris Euboici memor ando condite busto,
 Quā maris angustat fauces saxosa Carytos,
 Et tumidis in festa colit quā numina Rhamnis,
 Arctatus rapido feruet quā gurgite pontus,
 Euripusq; trahit. cursum mutantibus undis,
 Chalcidicas puppes ad iniquam clausibus Aulim.
 Cæsar, deus. Interea domitis Cæsar remeabat ibēris,
 Atis Afranio & Petreio Be thicam perit. Victrices aquilas alium laturus in orbem:
 Auertere dei. nullo nam Marte subactus

Intra castrorum timuit tentoria ductor
 Perdere successus scelerum, cùm penè fideles
 Per tot bella manus satiate sanguine tandem
 Desituere ducem: seu mœsto clausa paulum
 Intermissa sono, claususque, & frigidus ensis
 Expulerat belli furias: seu præmia miles
 Dum maiora petit, damnat causamque, ducemque,
 Et scelere imbutos etiam nunc uendicat enses.
 Haud magis expertus discriminé Cæsar in illo est,
 Quam non è stabili, tremulo sed culmine cuncta
 Despiceret, starétque super titubantia fultus,
 Tot raptis truncus manibus, gladioque relictus
 Penè suo: qui tot gentes in bella trahebat,
 Scit non esse ducis, strictos sed militis enses.
 Non pauidum iam murmur erat: nec pectore tecto
 Ira latens: nam que dubias constringere mentes
 Causa solet, dum quisque pauet, quibus ipse timori est,
 Séque putat solum regnorum iniusta grauari,
 Haud retinet. quippe ipsa metus exoluerat audax
 Turba suos. quicquid multis peccatur, inultum est.

Træuy.

Effudere minas: Liceat discedere Cæsar
 Arabie scelerum. quæreris terraque marique
 His ferrum iugulis, animasque effundere uiles
 Quolibet hoste paras: partem tibi Gallia nostri
 Eripuit: partem duris Hispania bellis:
 Pars iacet Hesperia: totoque exercitus orbe
 Te uincente perit. Terris sudisse cruentem
 Quid iuuat Arctois, Rhodano, Rhenoque subactis?
 Tot mihi pro bellis bellum ciuile dedisti.
 Cepimus expulso patriæ cum testa Senatu,
 Quos hominum, uel quos licuit spoliare deorum?

Oratio mili
tis, pro omni
bus copiis,
detrectantis
bellum.

Imus in omne nefas, manibus, ferrōque nocentes,
 Paupertate pīj, finis quis queritur armis?
 Quid satis est, si Roma parum̄iam respice canos,
 Inualidāsque manus, & inanes cerne lacertos.
 V̄sus abit uite: bellis consumpsimus eum.
 Ad mortem dimitte senes, en improba uota:
 Morienti in Non duro liceat morientia cespīte membra
 militia para- Ponere, non anima galcam fugiente ferire,
 batur lectus Atque oculos morti clausuram querere dextram,
 cespīte duro Coniugis illabi lacrymis, unique paratum
 factus. Scire rogum liceat morbis finire senectam.
 Sit pr̄ter gladios aliquod sub Cæsare fatum.
 Quid uelut ignaros ad quæ portenta paremūr
 Spe trahis? usque adeo soli ciuilibus armis
 Nescimus cuius sceleris sit maxima merces?
 Nil actum est bellis, si nondum comperit istas
 Omnia posse manus nec fas, nec uincula iuris
 Hoc audere uentant. Rheni mihi Cæsar in undis
 Dux erat, hic socius. Facinus quos inquinat, æquat.
 Adde, quod in grato meritorum iudice uirtus
 Nostra perit: quicquid gerimus, fortuna uocatur.
 Nos fatum sciet esse suum: licet omne deorum
 Obsequium speres, irato milite Cæsar
 Pax erit. Hæc fatuus, totis discurrere castris
 Cooperat, infestoque ducem deposcere uultu.
 Sic erat, ô superi, quando pietasque, fidēsque
 Desituunt, moresque malos sperare relictum est,
 Finem ciuili faciat discordia bello.
 Quem non ille ducem potuit terrere tumultus?
 Fata sed in p̄ceps solitus dimittere Cæsar,
 Fortunāque suam per summa pericula gaudens

Cum adni-
ratione p̄ae-
dicatur ro-
bur.

Exerc

Exercere uenit: nec, dum deseuiat ira,
 Expectat: medios properat tentare furores.
 Non illis urbes, spoliandāque templa negassit;
 Tarpeianque iouis sedem, matrēsque Senatus,
 Passurāsque infanda nurus. uult omnia Cesar
 A' se seuā peti, uult pr̄emia Martis amari:
 Militis indomiti tantum mens sana timetur.
 Non pudet, heu Cæsar, soli tibi bella placere.
 Iam manibus damnata tuis: hos antè pigebit
 Sanguinis? his ferri graue ius eripisse per omne
 Fasque nefasq; rues: lassare. & disce sine armis
 Posse pati: liceat scelerum tibi ponere finem.
 Seue quid insqueris? quid iam nolentibus instas?
 Bellum te ciuale fugit. Stetit aggere fultus
 Cespitis, intrepidus uultu, meruitque timeri
 Non metuens: atque hæc ira dictante profatur,
 Qui modò in absentem uultu, dextrāque furebas
 Miles, habes nudum, promptumque ad uulnera pectus.
 Hinc fuge, si belli finis placet, ense relicto.
 Detegit imbellis animos nil fortiter ausi.
 Seditio, tantumque fugam meditata iuuentus,
 Ac ducis iniusti rebus lassata secundis.
 Vadite, meque meis ad bella relinquere fatis:
 Inuenient hæc arma manus, uobisque repulsis
 Tot reddet Fortuna uiros, quot tela uocabunt.
 An' ne fugam Magni tanta cum classē sequuntur
 Hesperie gentes, nobis uictoria turbam
 Non dabit? impulsū tan'um quæ pr̄emia belli
 Auferat, & uestri raptā mercede laboris,
 Lauriferos nullo comitetur uulnere currus?
 Vos* despecta senes, exhausti que sanguine turba

Animi Cæ-
sariani.

In Cæsarem
apostrophe.

*fulti
Cæsaris
oratio.

Sententia.

*despecta
Cernetis

b

Cernetis nostros iam plebs Romana triumphos.
 Cæsar an cursus uestre sentire putatis
 Damnnum posse fugere:ueluti si cuncta minentur
 Flumina, quos miscent pelago, subducere fontes,
 Num magis ablatis unquam decresceret aequor,
 Quam nunc crescit aquis? an uos momenta putatis
 Dij curant Villa dedisse mihi: nunquam sic cura deorum
 quidem mor Se premit, ut uestre morti, uestraeque saluti
 talia, sed non Fata uacent. Procerum motus hec cuncta sequuntur.
 adeo se pre- Humanum paucis uiuit genus, orbis Iberi
 munt & incli- nat, vt nego. Horror, & Arctoi nostro sub nomine miles
 tia vili per- Pompeio certè fugeres duce, fortis in armis
 sonarum & Cesareis Labienus erat: nunc transfuga uilis
 mortem vi- Cum duce prælato terras, atque aequora lustrat.
 tamque militu- curent, solu- Nec melior mihi uestra fides, si bella nec hoste,
 modo fata ducū, & ma- Nec duce me geritis. quisquis mea signa relinquit,
 gnoru- yiro- Nec Pompeianis tradit sua partibus arma,
 rum prospic- Hic nunquam uult esse meus. sunt ista profectio
 entes. Curæ castra deis, qui me committere tantis
 Non nisi mutato uoluerunt milite bellis.
 Heu quantum Fortuna humeris iam pondere seßis
 Amolitur onus: sperantes omnia dextræ
 Exarmare datur, quibus hic non sufficit orbis.
 Iam certè mihi bella geram: discedite castris:
 Permissio. Tradite nostra viris ignaua signa Quirites.
 At paucos, quibus hec rabies autoribus arsit,
 Non Cæsar sed poena tenet. procambite terre,
 Infidumque caput feriendaque tendite colla.
 Et tu quo solo stabant iam robore castra
 Tyro rudit, specta penas, & disce ferire,
 Disce mori. Tremuit saua sub uoce nimantis

Vulgus

Vulgus incers: unumque caput, tam magna iuentus
 Priuatum factura timet: uelut ensibus ipsis
 Imperet, inuito moturus milite ferrum.
 Ipse pauet, ne tela sibi dextræque negentur
 Ad scelus hoc Cæsar: uicit patientia seu
 Spem ducis, & iugulos, non tantum præstitit enses.
 Nil magis, assuetas sceleri quam perdere mentes,
 Atque perire timet, tam diro foederis ictu
 Parta quies, poenæque redit placata iuentus.

Brundusium decimis iubet hanc attingere castris,
 Et cunctas reuocare rates quas auius Hydrus,
 Antiquusque Taras, secretaque littora Leuce,
 Quas recipit Salapina palus, & subdita Sipus
 Montibus. Ausoniam quæ torquens frugifer oram,
 Dalmatico Boreæ, Calabroque obnoxius Austro
 Appulus Adriacas exit Garganus in undas.
 Ipse petit trepidam tutus sine milite Romanum
 Iam doctam seruire toge: populoque precanti
 Scilicet indulgens, summum Dictator honorem
 Contigit, & letos fecit, se Consule fastos.

Nanque omneis uoces, per quas iam tempore tanto
 Mentiuntur dominis, hec primum repperit etas,
 Qua sibi ne ferri ius ullum Cæsar abesset,
 Ausonias uoluit gladijs miscere secures.

Addidit & fasces aquilis, & nomen mane
 Imperij rapiens, signauit tempora digna
 Mœsta nota, nam quo melius Pharsalicus annus
 Consule notus erit: singit solennia campus,
 Et non admisse dirimit suffragia plebis,
 Decantat que tribus, & uana uerat in urna.
 Nec coelum seruare licet: tonat Augure surdo,

Hydrus Apu-
lia fluvius.

Cæsar Ro-
mani petu-

Auspicio
corruptio.

h 2 Et